

- sklepu zemljiško-odveznega zaklada za l. 1887. (k prilogi 19.)
7. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zemljiško-odveznega zaklada za leto 1887. in o razkazu skupne imovine koncem l. 1887. (k pril. 44)
  8. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnjah županstev v Gorjah in Breznici gledé podpore za uravnavo Savskih bregov med Bregom in Zaspim.
  9. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji občine Velike Poljane zavolj podpore za napravo vodotoka.
  10. Ustno poročilo finančnega odseka o prošnji okrajno-cestnega odbora Novomeškega zavolj podpore za cestne potrebščine.
  11. Ustno poročilo upravnega odseka glede dovoljenja doklad za okrajne ceste (k prilogi 53.)

Šolske stvari.

Kako more šola v otrocih buditi in gojiti čustvo domoljubja in nagnenje do vladarja?

(Konec.)

Posebno dober pripomoček pa je petje in memoriranje; zadnje naj se izbera iz kratkih pesmic ali iz kratkih berilnih vaj, ki hvalijo slavnega, mogočnega vladarja, njegovo rodovino ali njegove prednike, ali pa milo našo širjo in ožjo domovino. Vsakdo je uže poskusil, kako globoko v srce seže lepa pesem, naj si jo kedo poje ali pa deklamuje; njeni utis je večkrat neizbrisljiv. Hvala našim vrlim pesnikom! takih pesmic se nam ne manjka. Nad vsemi pa stoji v prvi vrsti „Cesarska pesem“ in potem sledi vrsta drugih, ki so jako prilične pri otrocih prvotne nežne občutke do očetnjave vzbujati.

Veliko je prilik, naučene pesmice uporabiti; kajti tu in tam se kaže prilika otrokom, kako veselico napraviti. V prvi vrsti se praznuje rojstveni dan našega presvitlega cesarja Franca Josipa I., ravno tako tudi god Njihnih Veličanstev. Pa še druge slavnosti se obhajajo, kakor letos slavnost 40letnega vladanja konec šolskega leta itd. Pri tej priliki naj bi se šolska mladina obdarovala z knjižico „Naš cesar.“ Da se pri takih prilikah srca nežnih otrok napolnujejo z blagimi občutki, ni treba dvomiti; in da so ti občutki skoraj za celo življenje stalni, je tudi gotovo. Saj se tudi mi radi spominjamo takih slavnosti iz otroških let in gotovo se ob takih trenutkih tudi z ljubeznijo spominjamo očeta naše skupne domovine. Toraj naj učitelj take prilicnosti nikdar ne puste nevpornabljene, temveč naj se z vso močjo prizadeva take dni, kolikor mogoče, slovesno obhajati.

Tu in tam je prilika, da ima učitelj otroškej starosti primeren govor, in to naj stori pri zgoraj omenjenih slavnostih. Vsakdo ve, kaj zamore govor! Solzne oči in

ginjena srca so večinoma uspeh dobrega govora. Seve, da naj bode govor otrokom primeren, živ, razumljiv in naj obravnava primerno snov.

Sedaj se pa ozrimo na drugi del, namrač: na ljubezen do domovine. Učitelj ima ravno te pripomočke, kakor pri vzbujanji in gojenji ljubezni do vladarja. Na čelu stoji zemljepis. Otroci morajo vedeti, kakošna je naša domovina, oziroma na velikost, plodovitost, na industrijo, prebivalce itd. Ako otroci domovine ne poznajo, jo tudi ljubili ne bodo. Posebno pa je treba, da se vadijo in dobro znajo materni jezik. Ako se učitelj potrudi, da otroke dobro nauči slovenščine, ako jih prepriča o lepoti domačega jezika, o njegovi ravnopravnosti z družimi jeziki, morda v poznejših letih ne bode srečeval tu in tam mladeniča ali moža, kateri se sramuje, da je slovenske matere sin.

Slednjič je pa še omeniti, da vse navedene pripomočke, kakor sploh vse delovanje učenikovo naj se bazira na moralo. Podlaga vsega delovanja učiteljevega naj bode morala. To se pravi, da naj se podučevanje v šoli bazira in nazaj napeljuje na pravila verouka. Verouk naj bode tedaj učitelju izdaten pripomoček pri vzgoji šolske mladine, kajti brez verouka bi bila šolska mladina podobna čredi brez pastirja.

Verouk je otrokom komentar ali vodilo za celo življenje in on najpred blaži človeško srce. Vidimo tedaj, da imajo učitelji verouka izdaten upliv na mladino, in da naj hodita učitelj verouka in učitelj posvetnih predmetov vedno lepo složno, roka v roko. Taka šola bode gotovo izobrazila dobre narodnjake, kateri spoštujejo vladarja, narod in domovino.

Na zadnje pa še omenim, da mora učitelj sam tudi one občutke imeti, katere hoče v otroških srcih vzbujati in gojiti. Bodi tedaj sam narodnjak, ljubi vladarja, bodi mu zvest, ljubi matni jezik, čislaj narod in domovino in ne boče ti srce drugače velevale, kakor iz otrok to vzgojiti, kar si sam. Ne sramuj se slovenščine in tudi tvoji učenci se je ne bodo sramovali; saj je vsakemu znano, kaj premore dober, spodbuden izgled.

K sklepu pa vskliknem iz srca:

Živi cesar! Živela domovina!

(Govoril pri okrajni učiteljski konferenci v Ljubljani dne 17. julija t. l. gospod učitelj J. Marn).

Naši dopisi.

Iz Železnikov, 4. okt. (Obhajanje 40letnice Njegovega c. kr. apost. Veličanstva Franc Jožefa I.) Leto 1888. ostalo bo brezdvomno v zgodovini vseh avstrijskih narodov dotlej, dokler se bodo šteli časi, zaznamovano pod častnim naslovom: „Cesarja Franc Jožefa I. slavnostno leto. In da bode zlasti naš slovenski narod k temu častnemu naslovu mnogo pripomogel, mislimo, da mu tega oporekati ne bodo mogli tudi njegovi največji